

РЕШЕНИЕ

№ 24276

гр. София, 20.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Петър Савчев**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8962** по описа за **2024** година докладвано от съдия Петър Савчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

РЕШЕНИЕ № 24276 С., 20.11.2024 г. В ИМЕТО НА НАРОДА Административният съд - С. - град - , XXIV к.с. , в съдебно заседание на първи ноември две хиляди двадесет и четвърта година в състав: ПРЕДСЕДАТЕЛ: РОСИЦА ЦВЕТКОВА ЧЛЕНОВЕ: С. К. П. С. При секретар РОЗАЛИЯ РАДЕВА и с участието на прокурора КУМАН КУМАНОВ като разгледа докладваното от съдия П. С. канд № 20247010708962 / 2024 г., за да се произнесе взе предвид следното: Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания. Образувано е по касационна жалба от началник на сектор „Охранителна полиция“ при 1-во РУ-СДВР, адр. [населено място], [улица], № 5 срещу решение № 3532 от 31.07.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 16 състав, постановено по НАХД № 16620/2023 г. С решението е отменено издаденото от началник на сектор „Охранителна полиция“ при 1-во РУ-СДВР **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № VI-30/2023 г. , с което на ответника по касационната жалба М. К. И., ЕГН: [ЕГН], съд. адр. [населено място], [улица], вх. А, ет. 2 е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 1 000 лв. на основание чл. 25, ал. 1 от Закон за опазване на обществения ред при провеждане на спортни мероприятия, за това, че на 16.11.2023 г. в [населено място], по време на провеждане на футболна среща между отборите на

Република България и Република У. на национален стадион „В. Л.“ с адр. [населено място], [улица], с начален час 19:00 ч. , около 19:20 ч. лицето участва в масови безредици и предизвиква сбиване и хвърля различни предмети до храм „Св. С.“ спрямо полицейски служители Ал. Г., Н. Т., Ал. С., Й. Д., И. Й. и П. В.. Прието е, че това поведение представлява противообществена проява /спортно - ти 20.11.24 г., 16:55 .
<https://edis-adc.justice.bg/courts/sfg/edis.nsf/print.xsp?id=10139667> 1/6 хулиганство/ по смисъла на ЗООРПСМ и не съставлява престъпление по смисъла на НК. Касационната жалба навежда основания за неправилност на първоинстанционното решение, доколкото не прилага правилно материалния закон. Моли се отмяна на решението и потвърждаване на НП, както и присъждане на разноски. В съдебното заседание касаторът не се представлява. Ответникът по касационната жалба не се представлява в съдебното заседание, но подава отговор на касационната жалба, с който я оспорва и моли да се стави в сила въззивното решение. Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното: Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63в, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима и следва да се разгледа по същество. Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания. Разгледана по същество касационната жалба е основателна, поради следното: С процесното НП на ответника по касационната жалба М. К. И., ЕГН: [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“, в размер на на 1 000 лв. на основание чл. 25, ал. 1 от Закон за опазване на обществения ред при провеждане на спортни мероприятия, за това, че на 16.11.2023 г. в [населено място], по време на провеждане на футболна среща между отборите на Република България и Република У. на национален стадион „В. Л.“ с адр. [населено място], [улица], с начален час 19:00 ч. , около 19:20 ч. лицето участва в масови безредици и предизвиква сбиване и хвърля различни предмети до храм „Св. С.“ спрямо полицейски служители Ал. Г., Н. Т., Ал. С., Й. Д., И. Й. и П. В.. Прието е, че това поведение представлява противообществена проява /спортно хулиганство/ по смисъла на ЗООРПСМ и не съставлява престъпление по смисъла на НК. Правилно СРС е приел, че АУАН и НП са издадени в сроковете по чл. 34 и по реда и във формата по чл.чл. 40, 42, 43, 53 и 57 от ЗАНН , както и от компетентни органи по ЗООРПСМ, като е цитирана Заповед/21.09.2018 г. на началника на 1-во РУ-СДВР. За да отмени НП, обаче, районният съд приема, че от формална страна, че АУАН и НП не съдържат правни квалификации на административното нарушение, поради което е нарушено правото на защита, като основен принцип административно-наказателното производство. Също така е посочено, че НП не съдържа дата, като задължителен елемент на формата. Извеждат се съображения и за това, че АУАН не отговаря на изискванията на чл. 40 от ЗАНН, тъй като е

подписан само от един свидетел, 20.11.24 г., 16:55 .
<https://edis-adc.justice.bg/courts/sfg/edis.nsf/print.xsp?id=101396672/6> който дори не бил очевидец на нарушението. Не била спазена и разпоредбата на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, според която нарушителят може да подаде писмени възражения в 7-дневен срок от връчването на акта, като в случай НП било издадено на същата дата на съставянето на акта без да се изчака срока за възражения. По тези съображения на районния съд, на първо място, правилно е прието, че датите на АУАН и НП са задължителен техен реквизит, който осигурява, както проверката за компетентност на издалите ги органи, така и проверката на задължителните преклузивни срокове по чл. 34 от ЗАНН, в които следва да се проведе и приключи административно-наказателното производство. Видно от АУАН, той е издаден на 17.11.2023 г. за нарушение на 16.11.2023 г. Видно от НП, то не съдържа дата в заглавната си част, както е обикновената практика, като е изписано само, че е НП № VI-30/2023 г. Настоящият състав приема, че НП е с дата – датата на връчването му, която видно от разписката за получаване, подписана от наказвания, е 17.11.2023 г. Видно е, че самият районен съд приема, че НП е с дата 17.11.2023 г. , за да развие мотиви за неспазване на срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Неоснователни са мотивите на районния съд, че АУАН е издаден при опорочена процедура на чл. 40 от ЗАНН, като подписан само от един свидетел, който дори не бил очевидец на нарушението. Видно от АУАН, той е подписан само от един свидетел – полицейският служител И. С. Т., който е разпитан пред районния съд и е установено, че не е присъствал и не е очевидец на нарушението, а е присъствал в районното управление при разглеждане на преписката и съставяне на акта. Районният съд неправилна тълкува разпоредбите на чл. 40 от ЗАНН във връзка с необходимия брой свидетели, които трябва да подпишат акта. Съгласно разпоредбата на ал. 4, законът посочва, че актът може да се състави и в отсъствието на свидетели, когато нарушението е установено въз основа на официални документи. В конкретния случай се е развило административно-наказателно производство по установяване на нарушението в районното управление, където са обсъждани различни документи, включително официални по смисъла на чл. 179 от ГПК – докладни, сведения , заповеди, протоколи за обиск и др. , които свидетелстват за фактите по нарушението, както и за факти във връзка с него, какъвто е например този по транспортирането на наказвания в болница за преглед. Независимо от това, в настоящия случай АУАН е подписан от свидетел, което е в повече от изискванията на чл. 40, ал. 4 от ЗАНН. Настоящият състав не приема, че е съществено нарушение на административно-наказателните правила, водещо до нарушаване правото на защита на наказвания, цитираното вече обстоятелство, че АУАН и НП са от дена и съща дата, с което не е спазена разпоредбата на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН за осигуряване възможност за допълнителни писмени възражения в 7-дневен срок от подписване на акта. В случая този срок не е спазен, но той е поставен от закона, за да гарантира цялостна и всестранна проверка на обстоятелствата по извършване на нарушението, за да се постанови правилно НП или да се откаже издаване на такова. Видно от административната преписка, преди да се постанови НП е извършено цялостно и пространно изследване на правно релевантните факти. Аргумент, че недавването на възможност за допълнителни писмени възражения не е съществено процесуално нарушение е и обстоятелството, че ал. 4 на чл. 44 от

ЗАНН предвижда хипотеза, в която АУАН се предава незабавно на наказващия орган.

20.11.24

г.,

16:55

<https://edis-adc.justice.bg/courts/sfg/edis.nsf/print.xsp?id=10139667>

3/6 Касационният състав не приема мотивите на районния съд, че съществено е нарушено правото на защита на наказвания, тъй като в НП е посочена само санкционната норма на 25, ал. 1 от ЗООРПСМ, но не и нарушената норма на чл. 21, т. 10 от същия закон. Същественото за защитата на административно наказваното лице е да знае за какви факти се подвежда под отговорност. В конкретния случай, както акта, така и НП изчерпателно и детайлно посочват фактите, за които се наказва лицето, посочването на нарушената норма е задължителен реквизит, но липсата ѝ не е съществено процесуално нарушение, когато ясно са разяснени фактите по нарушението. По-конкретно – лицето се защитава срещу факти, а не срещу цифри. Същественото е, че административно-наказващият орган правилно е приложил санкционната норма при установените факти. Неправилни са мотивите на районния съд във вр. т. 2 от ДР на ЗООРПСМ във вр. чл. 21 от ЗООРПСМ. Съгласно чл. 21 от ЗООРПСМ противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие, изразяваща се във ... Съгласно т. 2 от ДР на ЗООРПСМ "Спортна зона" е определената с акт на кмета на общината зона, в която се осъществява контрол или пропускателен режим и която включва поземления имот, на чиято площ е разположен спортният обект, и прилежащата територия и инфраструктура до 500 м от неговите граници. Районният съд тълкува тези текстове и стига до извода, „на базата на проста проверка за отстоянията на обектите“, че храмът „Св. С.“, където е установено нарушението, е на повече от 500 м. от Националния стадион, поради което не попадал в хипотезата на спортно хулиганство. Т. също така липсвало изобщо, тъй като футболната среща България – У. била проведена без публика. Съображенията са неправилни, доколкото цитираната разпоредба на чл. 21 разширява териториалния обхват на проявите на спортно хулиганство, които могат да се извършат не само в спортната зона, но и на при отиване или връщане от спортния обект. Същественото е действията да са извършени във връзка със спортно мероприятие. В конкретния случай противообществената проява е извършена именно във връзка със спортно мероприятие футболната среща България – У., независимо, че е била закрыта за публика. Хулиганските действия са извършени от футболни привърженици, които не са били допуснати на стадиона, като са извършили вандалски действия именно срещу полицията, охраняваща това спортно мероприятие. В заключение следва да се посочи, че районният съд неправилно изгражда съображения за недоказаност на деянието, като се позовава на разпита на служители на МВР – свидетел, подписал АУАН и други, участвали в охраната на спортното мероприятие и влезли в сблъсък със спортните хулигани. Видно е от разпита на тези лица пред СРС, че те само потвърждават изготвянето на документите по административно-наказателната преписка, но не могат да се сетят конкретно за участието на ответника по касационната жалба в сблъсъците с полицията. Последното е логично, предвид изминалия времеви период, но то не може да е съществено за установяване на фактите по нарушението. АУАН е съставен в рамките на производство по налагане на административно 20.11.24 г., 16:55 .

https://edis-adc.justice.bg/courts/sfg/edis.nsf/print.xsp?id=10139667_4/6 нарушение, като е извършено административно следствие въз основа на различни доказателства и се установява факта на извършването му. По делото санкционираният не ангажира доказателства, които опровергават установеното в АУАН. Процесният АУАН установява неупровержимо, че на 16.11.2023 г. в [населено място], по време на провеждане на футболна среща между отборите на Република България и Република У. на национален стадион „В. Л.“ с адр. [населено място], [улица], с начален час 19:00 ч. , около 19:20 ч. ответникът по касационната жалба участва в масови безредици и предизвиква сбиване и хвърля различни предмети до храм „Св. С.“ спрямо полицейски служители, което представлява противообществена проява /спортно хулиганство/ по смисъла на чл. 21, т. 10 от ЗООРПСМ и не съставлява престъпление по смисъла на НК. За това деяние чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ предвижда глоба от 1000 лв. до 2000 лв. , като наказващият орган правилно е наложил минималния размер. Не е налице хипотезата на чл. 28 от ЗАНН за маловажност на деянието, тъй като случаят не разкрива характеристики на по-ниска степен на обществена опасност от общия случай на подобни нарушения. Като не е съобразил гореизложеното, районният съд е постановил неправилно решение. Уважаването на касационната жалба обуславя основателност на искането на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 ЗАНН определя в размер на по 100 лева за две съдебни инстанции. Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. второ АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XXIV касационен състав, Р Е Ш И: ОТМЕНЯ изцяло решение от № 3532 от 31.07.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 16 състав, постановено по НАХД № 16620/2023 г. ПОТВЪРЖДАВА НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № VI-30/2023 г. ОСЪЖДА М. К. И., ЕГН: [ЕГН], съд. адр. [населено място], [улица], вх. А, ет. 2 да заплати на СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ - МВР, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 ЗАНН, сумата от 200 лв. деловодни разноски. Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест. -ти - ти 20.11.24 г., 16:55 .
https://edis-adc.justice.bg/courts/sfg/edis.nsf/print.xsp?id=10139667_5/6 ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: